

Čís. 265.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. dubna 1920,

jímž se provádí zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 264 Sb. z. a n., o potravní dani na čáře.

K §u 1 zák.

§ 1.

Rozšíření potravní daně na čáře v místech již uzavřených a prohlášení dalších míst za uzavřená provede se od případu k případu zvláštním vládním nařízením.

K §u 3 zák.

§ 2.

Určení míst, kde vstup poplatného zboží do uzavřeného území jest dovolen, a zřízení úřadů pro vybírání potravní daně na čáře náleží ministerstvu financí.

§ 3.

Doprava poplatného zboží na místě, kde není úřadu, dovolena jest jen na předběžné ohlášení a zvláštní povolení pouze v případech výjimečných, prokáže-li strana věrohodným způsobem, že by doprava zboží cestou předepsanou spojena byla s nepoměrnou ztrátou času nebo s velkým nákladem anebo že by měla za následek poškození zboží.

Povolení toto dáti může v případech nepředvídaných, jež nesnesou odkladu, nejbližší úřad potravní daně na čáře, jinak však finanční úřad I. stolice, pověřený správou potravní daně na čáře.

Strana musí v takovém případě poplatné zboží při nejbližším úřadě potravní daně na čáře předem ohlásiti a zdaniti. Uzná-li tento úřad potřebu prohlídky zboží, musí strana za každou úřední osobu ku prohlídce zboží vyslanou a za každou načatou hodinu, po kterou úřední výkon trval, počítajíc v to dobu, kterou vyžaduje cesta těchto úředních osob tam i zpět, zapraviti poplatek, jež stanoví ministerstvo financí.

Udělené povolení a zapravené poplatky vyznačí úřad potravní daně na čáře na platební stvrzenec.

K §u 6, č. 1., zák.

§ 4.

Přirážkami rozumějí se přirážka obecní, po případě přirážka zemská, event. přirážky jiných autonomních korporací; všechny tyto přirážky dlužno připočítati k dani. Oproti tomu nemají povahy přirážky a k dani se nepřipočítávají samostatně, od výměry státní daně nezávislé dávky obcí neb jiných autonomních korporací, byť i současně s daní z poplatných předmětů se vybíraly, jako ku př. obecní dávka z piva, z vína a pod.

Sproštění od daně posuzuje se samostatně pro každý jednotlivý případ dopravy zboží přes čáru a pro každý druh zboží, to jest pro všechno zboží spadající do jedné a téže sazební položky, bez zřetele k tomu, má-li strana ještě jiný druh zboží, jež od daně sprostěno není.

Sproštění od daně předpokládá pravidelnou dopravu zboží přes čáru a nemá tudíž místa, kdyby se objevilo, že zboží, určené k dopravě přes čáru, vně čáry rozděleno bylo na menší částky jen za tím účelem, aby bez daně dopraveno bylo přes čáru.

Zboží téže sazební položky, jež dopraví se přes čáru pohromadě, pokládá se za celek, a nelze tudíž uplatňiti sproštění od dávky z důvodu toho, že zboží to patří více osobám a to každé v takové části, jež by sama o sobě od daně byla sprostěna.

K §u 6, č. 2., zák.

§ 5.

„Corpora delicti“, rozumějí se poplatné předměty, které z příčin zločinu, přečinu nebo přestupku úřady k tomu povolanými byly zadrženy nebo zabaveny.

Jsou-li předměty takové určeny pouze pro průvoz územím potravní daně na čáře, platí pro ně všeobecné předpisy pro průvoz poplatného zboží stanovené.

Jsou-li však určeny k tomu, aby odevzdány byly soudu neb jinému úřadu uvnitř čáry daně potravní, propustí se do území čáry daně potravní za těchto podmínek:

1. Úřad, jenž předměty takové do území čáry daně potravní dopravit chce, vyhotoví dvojmo výkaz předmětů dani na čáře podrobených. Výkaz ten obsahovati musí počet a druh nádob (obalu), druh (dle sazebního označení) a množství (váhu) zboží, úřad, který zboží dopravovati dává jinému, a jméno úředního průvodce zboží a podpis a razítko úřadu.

Průvodce zboží odevzdá oba stejnopisy výkazu vstupnímu úřadu potravní daně na čáře, který přesvědčí se o správnosti výkazu za přítomnosti úředního orgánu, jenž zboží doprovází, vypočte na obou stejnopisech výkazu vypadající daň s přirážkami resp. dávkami, potvrdí oba stejnopisy výkazu, vydá jeden úřednímu průvodci zboží za potvrzení na druhém stejnopisu a zboží propustí; druhý stejnopis výkazu předloží svému nadřízenému úřadu.

2. Současně jiný úřad, jenž zboží převzal, potvrdí finančnímu úřadu I. stolice, pověřenému správou potravní daně na čáře, převzetí zboží, a jakmile bude rozhodnuto o tom, jak se zbožím tím konečně bude naloženo, bude-li totiž z území čáry daně potravní pod úřední kontrolou vyvezeno, anebo bude-li v čáře daně potravní pro-

dáno anebo někomu vydáno, oznámí toto rozhodnutí jmenovanému finančnímu úřadu.

V prvním případě opatří úřad, jenž měl zboží v uschování, úřední doprovod k úřadu potravní daně, u něhož původně zboží do území potravní čáry vstoupilo; úřad tento potvrdí, přesvědčí-li se o souhlasu zboží s výkazem, výstup zboží na výkazu, zboží propustí a potvrzený výkaz předloží nadřízenému úřadu.

V druhém případě povinen jest úřad, jenž měl zboží v uschování, dříve než zboží kupci neb jiné osobě vydá, zajistiti daň potravní s příslušenstvím buď tím způsobem, že daň tu od strany, již zboží vydá, sám vybere a odvede, anebo že poukáže stranu, aby vypadající daň s příslušenstvím sama zapravila a před vydáním zboží příslušnou platební stvrzenkou se vykazala.

Nebyla-li daň zapravena do jednoho roku, počítáno ode dne, kdy zboží vstoupilo do území čáry potravní daně, nebo nebylo-li vyžádáno prodloužení této lhůty, předepíše finanční úřad I. stolice, pověřený správou potravní daně na čáře, vypadající daň i s přírážkami k zapravení úřadu, v č. l. uvedenému.

K §u 6, č. 3., zák.

§ 6.

Drobným dobyt看 rozumějí se dle §u 28, č. 1, zákona o dani z masa ze dne 14. dubna 1920, č. 262 Sb. z. a n., pokud se týče dle sazby daně z masa telata a hřibata do 85 kg živé váhy, dobytek skopový, kozí a vepřový.

Pokud tento drobný dobytek buď hromadně aneb jen jednotlivě za účelem pastvy nebo z jiných hospodářských důvodů pravidelně má býti vyháněn nebo vyváděn z území čáry daně potravní s nárokem opětného bezplatného vstupu do čáry daně potravní, vydá příslušný úřad potravní daně na čáře majiteli nebo držiteli drobného dobytka na požádání a za náhradu výloh výstupní legitimaci, obsahující jméno a bydliště vlastníka nebo držitele drobného dobytka, druh a počet kusů každého druhu, jakož i účel pravidelného výstupu dobytka z území čáry. Nastane-li nějaká změna v ohlášeném dobytku, musí to majitel nebo držitel dobytka ihned oznámiti dotčenému úřadu, který změnu vyznačí na výstupní legitimaci.

Drobný dobytek touto legitimací krytý nemusí ani při výstupu z čáry ani při opětném vstupu do čáry dostaviti se k úřadu potravní daně na čáře, avšak průvodce dobytka je povinen výstupní legitimaci míti při sobě a kontrolním orgánům na vyzvání jí se vykazati.

Nejde-li o případy pravidelně se opakující, nýbrž o případy jen nahodilé, ku př. za účelem trhu, zvěrolékařského ošetření a pod., musí majitel nebo držitel drobného dobytka dostaviti se při výstupu z čáry k úřadu potravní daně na čáře,

jenž vydá mu výstupní potvrzení s vyznačením lhůty, do které dobytek opět má býti přiveden. Dostaví-li se dobytek označený na potvrzení výstupním zpět ve lhůtě stanovené, jež v případě potřeby může býti prodloužena, propustí se bez daně do území čáry; kdyby dostavil se teprve po projití lhůty, musí býti zdaněn. Jinak se řídí vydávání výstupních potvrzení dle předpisů platných pro depositní řízení (§ 8 tohoto nařízení).

Ku § 7 zák.

§ 7.

Průvozem rozumí se pouze taková doprava poplatného zboží územím čáry, při níž se zbožím poplatným uvnitř čáry nečiní se žádné dispoice a žádné změny a kde tudíž poplatné zboží — vyjímajíc případy stranou nezaviněné nebo případy poruchy v dopravě — dostaví se k úřadu výstupnímu v témž stavu, v jakém bylo při vstupu do čáry daně potravní.

Stejně jako při zdanění zboží pro uzavřená místa, musí i při zamýšleném průvozu strana zboží, jež nese nebo veze, při úřadě potravní daně na čáře písemně nebo ústně ohlásiti a zároveň udati úřad potravní daně, při kterém se zbožím vystoupiti chce; písemné ohlášení strany přiloží se do rejstříku ku příslušné juxtě.

§ 8.

Pro dopravu poplatného zboží územím čáry daně potravní stanoví se prozatím tyto způsoby:

1. Úřední doprovázka. Úřad potravní daně na čáře vyplní na základě písemného nebo ústního ohlášení strany průvozní stvrzenku, přesvědčí se prohlídkou zboží o udání strany a odevzdá průvozní stvrzenku úřednímu orgánu, jenž zboží doprovází k úřadu výstupnímu stranou udanému. Zde odevzdá průvozní stvrzenku úřadu výstupnímu, jenž, neshledá-li při prohlídce zboží závady, výstup zboží na průvozní stvrzence potvrdí a zboží propustí. Potvrzenou stvrzenku úřad výstupní vrátí úřednímu orgánu, jenž odevzdá ji úřadu vstupnímu.

2. Vlastní doprovázka. Tento způsob dopravy územím čáry daně potravní, jenž liší se od způsobu pod č. 1. uvedeného tím, že se zbožím nepošle se k úřadu výstupnímu úřední orgán, nýbrž že průvozní stvrzenka vydá se straně, jež ji sama odevzdá při úřadě výstupním, povolí finanční úřad I. stolice, pověřený správou potravní daně na čáře, do odvolání osobám fyzickým nebo právnickým, které mají důvěru finanční správy, nebyly pro podloudnictví neb jiný těžký přestupek důchodkový trestány a jejich majetkové a hospodářské poměry poskytují úřadu záruku, že daného povolení na úkor potravní daně nebude zneužito, a vydají-li úřadu prohlášení dle přílohy č. 1.

Při vlastní dopravě musí průvodce zboží předložit úřadu písemné ohlášení, podepsané stranou, již povolení bylo vydáno, a neb jejím zplnomocněným zástupcem; v ohlášení tom musí zejména býti udán úřad, při kterém zboží má do čáry vstoupiti a při kterém opět vystoupiti, jakož i osoba, jež zboží doprovází.

Pro průvoz zboží určí úřad lhůtu výstupní, přiměřenou poměrům a vzdálenosti úřadu výstupního od úřadu vstupního. Lhůtu tuto může k žádosti strany, a to i dodatečně, finanční úřad I. stolice pověřený správou potravní daně přiměřeně prodloužiti, vzejdou-li nepředvídané překážky v dopravě. Zneužije-li strana neb její personál daného povolení kterýmkoliv způsobem, může býti povolení odvoláno bez zřetele k tomu, zavede-li se důchodkové trestní řízení. To platí zejména v případech, kdyby strana se zbožím k úřadu výstupnímu vůbec se nedostavila anebo vystoupila se zbožím bez ohlášení při výstupním úřadu neb jinde než při výstupním úřadu. Ve všech takových případech musí strana k vyzvání úřadu ihned zaplatiti daň s příslušenstvím na ohlášené zboží vypadající bez zřetele k tomu, zda zboží z čáry skutečně vystoupilo.

3. Depositní řízení. Strana ohlásí stejně jako v případech pod č. 1. a 2. uvedených ústně nebo písemně poplatné zboží a udá zároveň úřad, při kterém se zbožím tím vystoupiti chce. Dle udání strany vyplní úřad depositní stvrzenku, určí lhůtu přiměřenou poměrům o vzdálenosti úřadu výstupního, vypočte a na depositní stvrzence vyznačí daň s případnými přírážkami nebo dávku na ohlášené zboží vypadající, jež může býti, souhlasí-li s tím strana, na přiměřenou vyšší částku zaokrouhlena, vybere od strany tento peníz jako jistotu a neshledá-li při prohlídce zboží žádných závad, vydá straně depositní stvrzenku a propustí zboží do území čáry potravní daně.

Lhůtu k výstupu určenou může k žádosti strany a to i dodatečně přiměřeně prodloužiti finanční úřad I. stolice, pověřený správou potravní daně na čáře, vzejdou-li nepředvídané překážky v dopravě.

Dostaví-li se strana se zbožím na depositní stvrzence uvedeným ve lhůtě původně ustanovené po případě prodloužené k úřadu výstupnímu na depositní stvrzence udanému, a přesvědčí-li se úřad výstupní prohlídkou zboží, že zboží souhlasí s depositní stvrzenkou, potvrdí na depositní stvrzence výstup zboží a vydá straně za potvrzení na rubu depositní stvrzenky jistotu při úřadu vstupním složenou a zboží propustí.

Dostaví-li se strana k výstupnímu úřadu teprve po uplynutí určené lhůty anebo přesvědčí-li se úřad prohlídkou zboží včas dostaveného, že zboží to neshledá s depositní stvrzenkou buď co do nádob (obalu) nebo co do míry nebo váhy nebo počtu kusů nebo co do druhu, odmítne potvrzení výstupu a vydání jistoty.

Jistota tato propadne celá i v tom případě, byla-li složena obnosem vyšším než činí daň s přírážkami resp. dávkami, a zaúčtuje se stanoveným poměrem na účet daně, po případě přírážky a dávky s ní vybírané.

Ponechá-li strana všechno zboží ku průvozu ohlášené uvnitř čáry daně potravní a nedostaví-li se se zbožím tím vůbec k výstupnímu úřadu, propadá složená jistota, jež zaúčtuje se způsobem zpředu uvedeným.

Ponechá-li strana jen část zboží ku průvozu ohlášeného v území čáry a chce-li se uchrániti propadnutí jistoty a případných důchodkových trestů, musí ihned při odevzdání depositní stvrzenky u výstupního úřadu ohlásiti, že a kterou část ze zboží na depositní stvrzence vyznačeného v území čáry daně potravní ponechala. Úřad výstupní poznamená v případě tom na depositní stvrzence zboží v území čáry ponechané, vypočte daň s přírážkami resp. dávkami na zboží to vypadající, odečte tuto částku od jistoty na depositní stvrzence udané a vydá straně za potvrzení pouze zbytek jistoty.

§ 9.

Vyjímajíc případy vlastní dopravy, jež použití mohou pouze osoby, kterým dostalo se k tomu zvláštního povolení, děje se doprava poplatného zboží průvozního zpravidla s použitím řízení depositního pod č. 3 uvedeného, a platí toto řízení zejména pro všechny případy, kde strana poplatné zboží sama nese nebo na ručním vozíku veze. Výjimku povolití může v případech odůvodněných vstupní úřad.

Jde-li však o průvoz zboží na vozidlech tažených silou zvířecí neb motorickou, neb o průhon většího množství drobného dobytka, má strana právo žádati za úřední dopravu, již úřad povolí a zařídí, složili-li strana při úřadě vstupním za úřední doprovod poplatek odpovídající náhradě personálního nákladu, s opatřením úředního doprovodu spojeného; výši poplatku stanoví ministerstvo financí. Poplatek tento vyznačí se na průvodní stvrzence. V Praze, Brně a Bratislavě bude se tento poplatek vybírat až po rozšíření potravní daně na části těchto měst, ležící dosud mimo čáru.

Ve všech případech pod č. 1., 2. a 3. uvedených musí strana za vydání průvodní stvrzenky, pokud se týče depositní stvrzenky, zaplatiti manipulační poplatek odpovídající vlastnímu nákladu; poplatek tento vyznačí se na stvrzence.

§ 10.

Zpravidla musí strana s průvodním zbožím vystoupiti při úřadě, který při ohlášení zboží u vstupního úřadu udala a který vyznačen jest na stvrzenkách průvodních nebo depositních.

Odechylku povolití může v případech odůvodněných finanční úřad I. stolice pověřený správou potravní daně na čáře.

Jen v případech těch, když zboží, podléhající potravní dani na čáře, dopravuje se do území čáry daně potravní na trh, výstavu a pod., povolí úřad vstupní při vydání depositní stvrzenky k žádosti strany k výstupu zboží až 8 denní lhůtu s právem vystoupiti s veškerým zbožím neb jen s částí jeho při tom kterém úřadu na čáře, složí-li strana jistotu odpovídající sazbě; finanční úřad I. stolice pověřený správou potravní daně na čáře může dle potřeby buď sám v jednotlivých případech delší lhůtu povolití neb úřady potravní daně pro určité trhy, výstavy a pod. všeobecně k tomu zmocniti.

Povolení toto vztahuje se pouze na zboží, jež nebylo v území čáry potravní daně podroběno žádné změně a o němž lze důvodně předpokládati, že nebylo zaměněno zbožím jiným.

K žádosti strany vystaví úřad potravní daně, který je příslušným pro dotyčné trhy, výstaviště a pod., na základě depositní stvrzenky jednotlivě zvláštní výstupní listy dle toho, s jakým zbožím, u kterého úřadu a kdo chce vystoupiti; tyto výstupní listy musí obsahovati všechny podstatné údaje obsažené v depositní stvrzence ohledně tohoto zboží, a vystavení těchto výstupních listů vyznačí se na depositní stvrzence. Jinak platí pro tyto výstupní listy ustanovení stejná jako pro depositní stvrzenky.

K §u 10, č. 1. a), zák.

§ 11.

Paušalování daně na čáře přípustno jest za těchto podmínek:

1. Dovoleno jest pouze pro zboží, jež obecenstvo ve svých zavazadlech sebou nese nebo veze; obmezuje se tudíž na zavazadla menšího rozměru, jako rance, ruční tašky, ruční kufíky, ruční košíky a pod., a netýká se vůbec zboží nákladního a oněch zavazadel, jež zpravidla dopravují se jen povozem nebo ručními vozíky, jako větší kufry, nůše, pytle a pod.

2. Obecenstvo, vezoucí nebo nesoucí zavazadla s poplatnými předměty, udá kontrolnímu orgánu potravní daně na čáře stručný obsah zavazadla a není-li se strany kontrolního orgánu žádné pochybnosti, zakoupí si u pokladny úřadu neb u orgánu prodejem paušálních lístků pověřeného, blokový lístek, po případě dle počtu zavazadel více takových lístků, jimiž prokáže se kontrolnímu orgánu, a bude pak bez další prohlídky propuštěno.

Ze zavazadel, o nichž kontrolní orgán na první pohled nabude jistoty, že neobsahují předmětů potravní daně na čáře podléhajících, paušál se nepožaduje.

3. Z paušalování vyloučena jsou i ruční zavazadla, jichž obsah, jako na př. maso, drůbež, koroptve a pod., dle sazby podléhá platbě podstatně vyšší než činí paušál. Paušalování daně přípustno jest v případech takových jen tehdy, zakoupí-li si strana tolik paušálních lístků, kolik kontrolní orgán udá.

4. Vzejde-li pochybnost o obsahu zavazadel, musí strana přesvědčiti úřední orgán o obsahu zavazadla a má pak na vůli, zdaniti obsah zavazadla dle sazby nebo způsobem pod č. 3. uvedeným.

5. Paušál týká se pouze státní potravní daně na čáře a obecní přírážky k ní vybírané. Pokud z předmětů poplatných kromě státní daně a obecní přírážky vybírají se ještě jiné obecní poplatky, na př. za zdravotní prohlídku z masa, zvěře a drůbeže, musí strana kromě paušalované daně ještě zvlášť zaplatiti tyto poplatky.

6. U předmětů, které nepodléhají vůbec státní dani na čáře, nýbrž jen obecní dávce, a u předmětů, které podléhají státní dani a obecní přírážce, avšak kromě toho ještě přírážce autonomní korporace, může býti zavedeno paušalování jen v dohodě s příslušnou obcí, resp. korporací.

7. Paušální placení daně na čáře jest fakultativní, to jest platí pouze pro osoby, které zaplacením paušálu daň vyrovnati chtějí, takže osobám, které chtějí zaplatiti daň s příslušenstvím dle sazby, jest i na dále ponecháno na vůli, zaplatiti daň přímo při úřadě způsobem předepsaným.

8. Paušalování daně platí pouze pro ty předměty, které zdaniti se mají pro uzavřené město; daň paušálem zaplacená ze zboží určeného pouze pro průvoz uzavřeným městem nevrací se při výstupu z čáry.

Osoby, které činí nárok na vrácení daně (jistoty) při výstupu z území čáry, musí tudíž podrobiti se pravidelnému řízení a opatřiti si depositní stvrzenku.

9. Jako paušální daň, počítajíc v to i obecní přírážku, stanoví se prozatím a do odvolání 1 K za jedno zavazadlo; ministerstvo financí může tento paušál dle zkušeností získaných po zavedení nové sazby potravní daně na čáře přiměřeně zvýšiti.

K §u 10, č. 1. b), zák.

§ 12.

Tento druh paušalování vztahuje se hlavně na případy, kde se má zapraviti daň z předmětů vyráběných uvnitř čáry nebo z chovu zvířat uvnitř čáry podle § 4, odst. 2., zák., a způsob paušalování bude upraven ministerstvem financí dle povahy jednotlivých případů.

K §u 10, č. 2., zák.

§ 13.

Příloha
č. 2.

Sazba tarová stanoví se v příloze 2. Sazba tarová závaznou jest jak pro úřad tak p o stranu jen v tom případě, nestane-li se mezi stranou a úřadem o téže jiného dohodnutí, anebo neprokáže-li strana věrohodným způsobem skutečnou taru.

K §u 11 zák.

§ 14.

Podmínky pro zřizování a provozování svobodného skladiště pro nápoje vyjmenované v §u 1, č. 1. a 2., zákona o všeobecné dani nápojové ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., jakož i podmínky, za kterých finanční správa přiznati může obchodníkovi těmito nápoji místo svobodného skladiště vrácení daně z nápojů, jež z uzavřeného území byly opět vyvezeny, budou ministerstvem financí zvláště stanoveny.

K §u 12 zák.

§ 15.

Kdo do území potravní daně na čáře dopravuje zboží, které v jiném místě s potravní daní na čáře bylo již zdaněno, a při tom činí nároky, aby vrácena byla mu daň, která v tomto uzavřeném místě byla zaplacená, musí splniti tyto podmínky:

1. Zboží, za které činí se nárok na vrácení daně, musí býti při výstupu z území čáry daně potravní, pro které bylo již zdaněno, při úřadu potravní daně na čáře písemně ohlášeno s udáním jména, zaměstnání, bydliště osoby, jež zboží vyváží, dále druhu a množství (váhy) zboží, dále onoho místa s čarou daně potravní, do něhož zboží dopravit se má, a dne vývozu.

Úřad potravní daně na čáře přesvědčí se, souhlasí-li zboží, jež se má vyvézt, s udáním strany a neshledá-li závady, vydá straně vývozní potvrzení.

2. Při vstupu do jiného místa s potravní daní na čáře musí strana při zdanění zboží udati jméno, zaměstnání a bydliště a předložiti úřadu na čáře vývozní stvrzenku pod č. 1. zmíněnou. Shledá-li úřad, že daněné zboží souhlasí s vývozní stvrzenkou ohledně všeho zboží aneb jen ohledně části, potvrdí na platební stvrzence, že a které zboží souhlasí s vývozní stvrzenkou, jejíž datum a číslo současně vyznačí.

3. Žádost za vrácení daně podati může u finančního úřadu I. stolice, pověřeného správou potravní daně na čáře toho místa, odkud zboží bylo vyvezeno, buď strana, která zboží vyvezla, anebo strana, která v jiném místě s potravní daní na čáře zboží to znovu zdanila. Žádost, k níž připojiti nutno vývozní potvrzení a platební

stvrzenku (viz č. 1. a 2.), podati dlužno do 14 dnů počítaje ode dne, kdy vydáno bylo vývozní potvrzení, jinak nárok na vrácení daně pomíjí.

K §u 13 zák.

§ 16.

Obchodníci a jiné osoby (mimo cestující), kteří dopravovati budou zboží, dani potravní podléhající, mimo hodiny pravidelné obchodní dopravy, musí zboží to dopravit k úřadu na čáře, při němž zařízení bude noční služba; zboží propustí se po důchodkové prohlídce, pokud se týče po zdanění zboží, do území čáry daně potravní, bude-li zapraven za tento mimořádný výkon služební poplatek, jenž potvrdí se na platební stvrzence. Výši poplatků stanoví ministerstvo financí.

Nárok na řízení průvozní mají tyto osoby jen na základě zvláštního povolení správy potravní daně na čáře.

K §u 16 zák.

§ 17.

Dodatečnému zdanění podléhá veškeré zboží, které dle sazby k zákonu připojené podrobeno jest dani na čáře, pokud dodatečná daň činí více než 10 K.

Do obnosu 10 K počítá se jen státní daň dle nové sazby, nikoli též obecní neb jiná přírážka. Daň počítati jest za všechno zboží spadající pod jednu a tutéž sazební položku dohromady, tedy na příklad při položce 1. za všechny dobytek dani na čáře podléhající a za všechno maso do této položky spadající.

Při výpočtu sumy 10 K nelze srážeti daň dle dosavadních předpisů zaplacenou; daň ta sráží se teprve při placení dodatečné daně.

§ 18.

Ze sazební položky 1. podléhá dodatečnému zdanění pouze dobytek drobný t. j. telata a hříbata do 85 kg živé váhy, dobytek skopový, kozi a vepřový, a maso.

U masa pocházejícího ze zvířat, které zdaněny byly v uzavřeném obvodu při porážce dle kusu, srážeti lze při dodatečném zdanění daň dle sazby, stanovené dle dřívějších předpisů na maso přes čáru dovážené.

§ 19.

Ve smyslu sazební položky 23. a poznámky k této sazební položce podléhá dodatečnému zdanění i pivo, pokud dávka z něho činí více než 10 K, tedy pokud jde o zásoby aspoň 3 hl 34 l.

Hostinští, výčepníci a vůbec všichni — vyjímajíce výrobce piva (pivovary) — v území čáry daně potravní, kteří v den 1. května 1920 budou míti zásobu piva aspoň 3 hl 34 l, povinni jsou pivo ohlásiti a dodatečně zdaniti. Z dodatečné daně odečte se však státní přírážka placená před

1. květnem 1920 při dovozu piva přes čáru částkou 1 K 68 h z 1 hl a to bez rozdílu, jde-li o pivo dopravené do území čáry daně potravní nebo pivo odebrané od výrobce v čáře daně potravní.

Výrobci piva (pivovary) v území čáry daně potravní musí ve lhůtě pro dodatečné zdanění udané podati finančnímu úřadu I. stolice pověřenému správou potravní daně výkazy jednak o zásobě piva ve svých sklepech nebo skladech k výstavu způsobilého dle stavu z 1. května 1920 s udáním druhu a počtu nádob, pak o zásobě piva ještě nezpůsobilého k výstavu a pocházejícího z mladinky, včetně do 30. dubna 1920 zdaněné s udáním, kolik ze zásob těchto bude piva k výstavu způsobilého.

Úřad má právo přesvědčiti se na místě o správnosti resp. přiměřenosti udaného množství piva, a shledá-li výkaz správným, vezme výkaz ten za základ ku přechodnímu placení dávky z vystaveného piva (§ 22).

§ 20.

Úřadem, při kterém zboží podléhající dodatečnému zdanění jest ohlásiti a dodatečnou daň zaplatiti, jest finanční úřad I. stolice pověřený správou daní na čáře (ku př. t. č. v Praze Říditelství potravní daně na čáře, v Brně Hlavní úřad potravní daně na čáře.)

K poznámce pol. 23. sazby.

§ 21.

Placení státní dávky z výroby piva, uvnitř čáry daně potravní vyrobeného, řídí se obdobně dle hlavy III. (§§ 17 až 19) zákona o všeobecné dani nápojové ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., jednající o dani z limonád, minerálních a sodyných vod, a dle příslušného vykonávacího nařízení. Zejména stanoví se toto:

1. Dávce podléhá veškeré pivo, vyrobené uvnitř čáry potravní daně, pokud jest k lidskému požívání způsobilé.

2. Dávku povinen jest platiti nejen ten, kdo pivo po živnostensku pro další prodej vyrábí, ale i každý, kdo vyrábí je pro vlastní potřebu.

3. Povinnost k zaplacení dávky vzniká prodejem neb jakýmkoli odbytem hotového výrobku z výroby; k výrobně počítá se též skladiště piva, nachází-li se ve společném závodě a je-li o to postaráno, že veškeré vyrobené pivo ukládá se do tohoto skladiště a teprve z něho se odbývá.

4. Dávka jest splatna nejpozději před prodejem neb jiným odbytem.

5. Dávka se vyměřuje z množství prodaného neb jinak odbytého; prodává-li neb odbývá-li se pivo v sudech dle předpisů cejchovaných, počítají se pro předpis dávky sudy s obsahem:

24 až 48	26 litrů	za	25 litrů
48	52	„	50
97	103	„	100
194	206	„	200

6. Osoby, uvedené pod č. 2., jsou povinny konati o prodeji neb jiném odbytu piva zápisy, jež obsahovati musí tyto položky: datum výpravy, jméno a bydliště příjemce, způsob dopravy, počet a velikost sudů nebo lahví (pro každou velikost zvlášť), úhrnný počet litrů, vyjadřující dávku, a datum a číslo stvrzenky, dle níž dávka byla zaplacená. Zvláštní zápisy odpadají, jsou-li data tato patrnými z knihy skladní nebo z jiných zápisů výrobce.

7. Vydá-li výrobce hostinskému, výčepníku neb komukoli jinému pro spotřebu v území čáry potravní daně najednou více než 10 litrů piva, musí mu vydati též stvrzenku o tom, že dávka z tohoto piva jest zaplacená. Stvrzenka tato obsahovati musí jméno a bydliště výrobce a odběratele, počet, druh a velikost nádob a celkové množství piva, prohlášení, že dávka z piva toho byla zaplacená, dále datum vydání piva a podpis výrobce neb jeho zástupce. Stvrzenku tuto musí vyhotoviti ze zvláštní postupně vedené knihy ve třech stejnopisech, z nichž jeden vydá se odběrateli, druhý dodá výrobce finančnímu úřadu I. stolice, pověřenému správou potravní daně na čáře, a třetí zůstane v knize; odevzdání stvrzenek finančnímu úřadu může se státi dle vzájemné úmluvy v pravidelných, nejdéle měsíčních obdobích najednou, jinak během následujícího všedního dne.

Příjemce piva na území čáry daně potravní je povinen žádati od dodavatele, aby spolu s pivem v množství větším než 10 litrů vydána byla mu stvrzenka dle odstavce předcházejícího o tom, že dávka z piva toho jest zaplacená; obdržel-li pivo bez stvrzenky, je povinen ohlásiti to neprodleně finančnímu úřadu I. stolice pověřenému správou potravní daně na čáře.

8. Pro důchodkový dozor k této dávce platí obdobně předpisy §§ 21 až 24 zákona ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., pokud se týče §§ 33 až 36 prováděcího nařízení ze dne 16. prosince 1919, č. 666 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové.

9. Ministerstvo financí může všeobecně nebo jednotlivým výrobcům naříditi, by pivo, podrobené dávce, bylo opatřeno zvláštními úředními známkami.

§ 22.

Pivovarům, ležicím v území čáry daně potravní, které včas ohlásily svoje zásoby piva ze dne 1. května 1920 dle ustanovení § 17 tohoto nařízení, odečte se při placení dávky dnem

1. května 1920 počínajíc až do vyčerpání udaného neb úředně opraveného množství zásob za každý hektolitr částka 1 K 68 h.

§ 23.

Vývoz piva, vyrobeného uvnitř uzavřeného území, z tohoto území s nárokem na vrácení dávky, řídí se těmito předpisy:

1. Nárok na vrácení dávky přiznati se může pouze tomu, kdo pivo v území čáry daně potravní po živnostensku pro další prodej vyrábí, a to pouze pro vlastní jeho výrobek, je-li pivo vyvážené způsobem k lidskému požívání a nebyla-li k pivu po výrobě přidána přísada, která množství zvětšuje.

2. Nárok na vrácení dávky přizná finanční úřad I. stolice, pověřený správou potravní daně na čáře, k písemné žádosti výrobce, jenž nebyl odsouzen pro podloudnictví nebo pro jiný těžký důchodkový přestupek, týkající se předpisů o dani neb dávce z piva, a zaváže-li se též, že dovolí finančním orgánům nahlížeti do svých obchodních knih, pokud by jim právo to již dle zákona nepřislušelo.

Povolení to dává se do odvolání. Výrobci v území čáry daně potravní, kteří dne 1. května 1920 povolení k vývozu piva již mají, přiznává se povolení to ve smyslu těchto předpisů bez zvláštní nové žádosti do odvolání.

3. Výrobce, jenž vyvéztí chce pivo s nárokem na vrácení dávky, vyplní na úředních tiskopisech, jež vydá mu finanční úřad za náhradu výloh, vývozní stvrzenku s juxtou, a sice zvláštní stvrzenku pro vývoz piva v sudech a zvláštní pro vývoz piva v lahvích.

Vývozní stvrzenka musí obsahovati tyto údaje: jméno a bydliště vývozce, druh a obsah nádob (sudů, lahví), jméno a bydliště osoby, které zásilka je určena, jméno průvodce, datum vývozu a podpis výrobce neb jeho plnomocníka.

4. Pivo v sudech vyváží se jen v sudech cejchovaných na prostorový obsah 25, 50, 100 a 200

litrů; pro vrácení dávky platí předpis § 21, odst. 5, tohoto nařízení.

Prostorový obsah lahví vypočítá se dle plných desetín litru; ku zlomkům desetín se nepřihlíží.

5. Vývozce piva odevzdá při výstupu piva z území čáry daně potravní vývozní stvrzenku úřadu na čáře, jenž — má-li pochybnost — přesvědčí se otevřením jedné neb dvou lahví nebo navrtáním některého sudu, na jichž volbu výrobce nepřísluší žádný vliv, o jakosti piva (viz odst. 1.), zjistí-li dále, zda souhlasí pivo k vývozu dostavené s udáním na stvrzence vývozní, a neshledá-li závad, potvrdí výstup na stvrzence vývozní a vrátí stvrzenku vývozci.

Za případnou škodu zjišťováním jakosti piva vzniklou nepřísluší vývozci náhrada. Poškozené láhve může však vývozce nahraditi jinými se stejným obsahem.

6. Všechny vývozní stvrzenky z jednoho kalendářního měsíce předloží vývozce s příslušnými juxtami a s přehledným výkazem finančnímu úřadu I. stolice, pověřenému správou potravní daně na čáře, jenž doklady ty prozkoumá a shledá-li je správnými, poukáže příslušnou dávku ku vrácení.

Předložení dotčených dokladů musí se státi nejdéle během příštího měsíce, jinak nárok na vrácení dávky pomíjí.

§ 24.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. května 1920, a provedením jeho se pověřuje ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Sonntag v. r.	Prášek v. r.
Dr. Beneš v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Hábrman v. r.	Dr. Winter v. r.
Staněk v. r.	Dr. Hodža v. r.

Haml v. r.

Příloha I.

k § 8 prov. nař.

Prohlášení.

Výměrem ze dne

čís. j. bylo mi povoleno do odvolání, abych územím potravní daně na čáře v dopravovati směl tyto předměty podléhající potravní dani na čáře i obecní přírážce po případě obecní dávce a to: vlastní doprovázkou (§ 8, č. 2., prováděcího nařízení), t. j. bez úředního doprovodu a bez složení daně při vstupu do území čáry. Zavazuji se tímto, že nejen sám šetřiti budu všech příslušných předpisů vztahujících se k vybírání státní daně, obecní přírážky, pokud se týče obecní dávky z dotčených předmětů, ale též že pečovati budu o to, aby i veškerý můj personál a vůbec každý, komu doprava zboží toho územím čáry daně potravní bude svěřena, předpisy ty přesně zachovával.

Zavazuji se dále, že v případě tom, kdyby předpisů těch šetřeno nebylo, zapravím k vyžvání nejdéle do 3 dnů příslušnou daň s obecní přírážkou neb obecní dávku a ručím též osobně za pokuty a útraty trestního řízení a to i v tom případě, kdyby nešetření předpisů dopustil se kdokoli z mých zřízenců aneb i osoba jiná, jež dopravu zboží tohoto územím čáry vykonává.

Na doklad toho můj vlastnoruční podpis a podpis dvou svědků.

V dne 19

Príloha 2.

k § 13 prov. nař.

Sazba tarová

pro potravní daň na čáře.

Po- ložka	Poplatné zboží	Bedny	Sudy a kbelíky	Koše	Balíky a pytle	Plechovky
		p r o c e n t				
1	Maso	15	10	5	2	5
2	Ryby čerstvé	15	10	5	2	5
	„ připravované	15	20	—	—	5
3	Máslo	15	10	5	—	5
4	Sýry tvrdé	15	10	—	—	—
	„ ostatní	15	20	5	—	—
5	Mýdlo	15	10	—	—	5
6	Ovoce čerstvé	15	10	10	2	—
	„ konzervované	15	10	—	—	5
7	Zelenina	15	10	10	2	—
8	Luštěniny a rýže	15	10	—	2	—

Poznámka 1. Při dopravě vajec v bednách neb koších počítá se s tím, že na 4 kg hrubé váhy připadne 60 kusů vajec.

Poznámka 2. Dopravuje-li se pivo neb víno a jiné nápoje z ciziny v sudech s cejkem cizozemským a není-li pochybnosti o správnosti cejchu, vyměří se daň na základě těchto cejků.

Není-li možno duhou mírou vyšetřiti nebo vznikne-li při sudech s cizozemským cejkem pochybnost, považuje se při sudech z měkkého dřeva z celkové váhy tekutiny s nadobou 112 kg celkové váhy za 100 litrů, při nádobách z tvrdého dřeva pak 116 kg hrubé váhy za 100 litrů.

Prokáže-li však strana věrohodným způsobem obsah nádob, může úřad za základ daně vzítí udání strany.